

Instanța de fond: Judecătoria Bălți (jud: A. Donos)

Instanța de apel: Curtea de Apel Bălți (jud: S. Procopciuc, E. Grumeza, A. Garbuz)

ÎNCHEIERE

07 iunie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecători

Tatiana Vieru
Nicolae Craiu
Oleg Sternioală

examinând chestiunea cu privire la admisibilitatea recursului declarat de
Dubrovina Olga,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de către Dubrovina
Olga cu privire la constatarea faptului raporturilor de rudenie,
împotriva deciziei din 14 februarie 2017 a Curții de Apel Bălți,

c o n s t a ț ă :

La 27 noiembrie 2015 petiționara Dubrovina Olga a depus în instanța de
judecată cerere privind constatarea faptului raporturilor de rudenie.

În motivarea acțiunii s-a indicat că, în anul 2012 a decedat verișoara de-a doua
Solonciuc Liudmila, născută în anul 1941. Bunica petiționarei - Gasiuc Maria și
bunica Liudmilei Solonciuc - Gasiuc Anisia erau surori. La 12 noiembrie 1923 a
fost înregistrată căsătoria între Gasiuc Maria și Radețchi Nicolai. După înregistrarea
căsătoriei, Gasiuc Maria a luat numele de familie a soțului, Radețcaia. La 28
februarie 1924 s-a născut fiul Radețchii Vasilii. Radețchii Vasilii a înregistrat
căsătoria cu Șveț Zinaida, iar la 10 februarie 1954 s-a născut fiica Radețcaia Olga.
La 21 iulie 1973 Radețcaia Olga a înregistrat căsătoria cu Dubrovin Evghenii și a
luat numele de familie a soțului - Dubrovina.

Menționează petiționara că, Gasiuc Anisia, a.n. 02 aprilie 1903, bunica
Liudmilei Solonciuc, la 12 noiembrie 1921 a înregistrat căsătoria cu Solonciuc
Filipp. La 30 mai 1922 s-a născut fiul Solonciuc Piotr. După înregistrarea căsătoriei
între Solonciuc Piotr și Șumova Irina, la 15 noiembrie 1941 s-a născut fiica
Solonciuc Liudmila.

Solicită constatarea faptului raporturilor de rudenie între Dubrovina Olga și
Solonciuc Liudmila, decedată în anul 2012.

Prin încheierea protocolară din 11 mai 2016 a Judecătoriei Bălți s-a atras în
proces în calitate de persoană interesată Denco Alina.

Prin hotărârea din 27 septembrie 2016 a Judecătoriei Bălți s-a admis cererea
depusă de Dubrovina Olga; s-a constatat faptul raporturilor de rudenie între
Dubrovina Olga, născută la 10 februarie 1954, și Solonciuc Liudmila, născută la 15
noiembrie 1941 și decedată în anul 2012.

Prin decizia din 14 februarie 2017 a Curții de Apel Bălți s-a admis apelul depus de Denco Alina; s-a casat hotărârea din 27 septembrie 2016 a Judecătoriei Bălți și s-a dispus scoaterea de pe rol a cererii înaintate de către Dubrovina Olga cu privire la constatarea faptului raporturilor de rudenie.

La 31 martie 2017 Dubrovina Olga a declarat recurs împotriva deciziei din 14 februarie 2017 a Curții de Apel Bălți solicitând casarea acesteia cu menținerea hotărârii din 27 septembrie 2016 a Judecătoriei Bălți.

În motivarea recursului s-a indicat că, decizia contestată este ilegală, neîntemeiată și pasibilă de a fi casată, deoarece la judecarea apelului, instanța de apel nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată, a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată, a interpretat în mod eronat legea.

Indică că, în cadrul procesului de judecată au fost prezentate probe pertinente ce demonstrează că Solonciuc Liudmila este verișoară de-a doua a Olgăi Dubrovina. Relațiile de rudenie între Solonciuc Liudmila și Dubrovina Olga au fost confirmate și de martorul Lobaceva Elena, audiată în cadrul ședinței de judecată în prima instanță.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Decizia Curții de Apel Bălți a fost adoptată la 14 februarie 2017, iar Dubrovina Olga a declarat recurs la 31 martie 2017.

Instanța de recurs consideră că recursul declarat de Dubrovina Olga împotriva deciziei din 14 februarie 2017 a Curții de Apel Bălți, este în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de Dubrovina Olga completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Dubrovina Olga nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea

esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de Dubrovina Olga.

În conformitate cu art. art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Dubrovina Olga împotriva deciziei din 14 februarie 2017 a Curții de Apel Bălți.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Tatiana Vieru

Judecători

Nicolae Craiu

Oleg Sternioală